

RÚNA

A VALHALLA PÁHOLY SZEREPJÁTÉK MELLÉKLETE A GURU MAGAZINBAN

MEGJELENIK HAVONTA

II. SZÁM

SZERKESZTŐ : NOVÁK CSANÁD

KÖZREMŰKÖDÖTT NYULÁSZI ZSOLT
AZ ILLUSZTRÁCIÓKAT ZSILVÖLGYI CSABA (MAX) KÉSZÍTETTE.

Valhalla Páholy®
K Ö N Y V K I A D Ó K F T

® A "Valhalla Páholy" név és az embléma, valamint a "M.A.G.U.S." név és az embléma a Valhalla Páholy Könyvkiadó Kft. bejegyzett védjegye.

V.D.G.-M.A.R.J.A. | DESIGN

BÖLCSEK KÖNYVE

Nehéz dolga van manapság a cikk-íróknak: a M.A.G.U.S.-hoz kellene segédanyagokat produkálnia - holott a szabálykönyvek egyenlőre nem sorakozhatnak az olvasó polcán. Hogy miért, arról számot adtunk már - reméljük számot ad majd a sors is!

Ültünk a szerkesztőségben és törtük a fejünket. Eszünkbe jutott számtalan ötlet: hogy belekezdünk az állandó rovatnak tervezett Bestiárumba, ahol majd újabbnál újabb szörnyek leírását közöljük; meg, hogy tippeket és trükköket teszünk közzé és néhány különleges varázslatot is leírhatnánk. Felmerült, hogy a legnagyobb yenei *Nem Játékos Karakterek* élettörténetével ismertessük meg olvasóinkat, netán leadjuk az AD&D és M.A.G.U.S. közötti átszámolás módját. Nagy volt a vita, mivel kezdjük, végül mégis mást gondoltunk.

Azt eszeltük ki, hogy - mintegy kedvcsinálóként - részleteket idézünk Ynev világának legjelesebb szerzőitől. Az illetők gondolkodók, történetírók, mágusok - a történelem, kultúra formálói. A szavaik, gondolataik fes-

tette képből Ynev tárul fel. Az induló rovat kettős célt szolgál, az egyiket már vázoltuk az imént. A másik, hogy tartalommal töltsük meg a Kalandozók útmutatójában listaszerűen közölt könyvcímeket - ne maradjanak pusztán címek. Tehát négy kötetből szemelvények, ízelítőül. Íme hát a világ - a M.A.G.U.S. földje:

KRONUS MAGRA TEKERCEI

Kronus Magra korunk egyik legismeretesebb bölcse, Shadon Birodalom királyának személyes tanácsnoka. Az ő felbecsülhetetlen értékű pergamen-gyűjteményéből válogattuk ki a következő ötöt. Ó-Pyarronról a 134-est és a 135-öst, Kránról pedig a 286-ost, a 287-est és a 289-est. Mind az öt tekerce Kronus Magra eredeti munkája, az ő kézírásával íródott.

Pyarron:

"...Pyarron a csodák városa, Pyarron a feledhetetlen" - írja Ogonomus a világutazó p.sz. 1523-ban (p.sz.: Pyarron szerint - a szerk.), mikor második

Ynev körüli útvjáról visszatért. "A hely, mely arany betűkkel írta emlékét szívünkbe. A szobrok és paloták városa, mely mindünknek más és más oldaláról nyilatkozott meg. Gramada barátom, ki festő, a művészetetek és a kultúra fellegvárát látta benne, míg társaink közül számosan pompáját és gazdagságát, mások népének civilizáltságát, de legtöbben mégis lenyűgöző terjedelmét rajongták. Jómagam a tudomány és a csodák igaz tárházának találtam. Számomra gazdag könyvtárai, önálló életet élő egyetemközpontjai, a mérhetetlen tudást és szellemi értékeket hordozó kolostorai tették feledhetetlenné. A három isteni csoda; az Égi Templom, a Nagyvilág Bibliotéka, és a Okkult Tudományok Egyeteme mind közül a legemlékezetesebbek..."

"...Az idők kezdetén pusztán két ikerhegy jelentette Pyarron települést. A Dorla folyó szemközti partjain emelkedő ormok egyikén az Arany Kör Rend lovagvára épült - alapkövének letétele óta számítják az pyarroni időt, - a másikon templomok tucatjait emelték, s lett az Istenek Hegye.

A szerzetesek és lovagok megjelenésével a csúcsok körüli pusztaságon megélnékült a gazdasági és szellemi élet. Pyarron szerint (p.sz.) 500-ban már pezsgő kereskedelmet folytató, igazi nagyvárosról beszélhetünk. Az eltelt fél évezred alatt a pyarroni új vallás tüze futótűzként perzselte fel egész Ynevet, a régi hitek lassan oszló hamuját hagyva maga után. Az emberek mindenütt befogadták az új tanokat, és Pyarront a vallás központjává, szent földde avatták. A város ékkölként tündökölt önnön dicsfényében, pompáját újabb és újabb adók és adományok gazdagították. Kultúrájának bűvkörébe vonta a világot, kelettől nyugatig, északról délig.

P.sz. 1000-ben, az alapítás ezredfordulóján az istenek megajándékozták a várost az Égi Templommal, mely ettől fogva felette lebegett, az Istenek Hegyéről nézve mindenkor a nap előtt, annak fénye által glóriával övezve. Az Égi Templom glóbusza a mítosz főistenének Kradnak szentélyét, valamint a szent ereklyét, az Arany Kört rejtette, és otthont adott a legelső és legnagyobb Prófétának, a hit elterjesztőének, az immár több, mint ezer esztendőselmo atyának.

Közel három évezreden át tartott Pyarron dicsősége - miközben városállamból országgá, majd birodalom-má duzzadt - de igazi fénykorát a p.sz. 3400-as években élte. Ekkorra nyelve, melyet az egykori godoni civilizációtól örökölt, a világ első nyelvét, a Közös Nyelvvé lépett elő; papjai, tudósai a legelismertebb tanácsadónak számítottak szerte Yneven; az Arany Kör Lovagrend, Krad isten rendje a legmegbecsültebb lovagrenddé vált; az Okkult Tudományok Egyetemének varázslórendje, a Fehér Páholy pedig egy rangra emelkedett a messzi Észak legendás hírv varázslóállamával, Dorannal.

Iskoláiban, egyetemében ezrek és ezrek részesültek az összegyűjtött tudásból; könyvtáraiban számtalan nemzedék kutatta az ősi korok titkait..."

"...P.sz. 1500 óta véres csatározások folytak a Kráni Birodalommal a Fekete

te Határon - ám mindkét fél megmozdulásai pusztá határviillongásokban merültek ki. Mígnem p.sz. 3676-ban Krán áttörte a védelmi vonalakat - Pyarront a világfővárosát orkhadak dúlták. A vidék népe, a magas, szőke, nemes arcélú pyarroniak kelet felé menekültek, míg új otthonra nem leltek Shadonban, A Kereskedő Hercegségekben, vagy más népek között.

A várossal egyidős Selmo atya az Égi Templom mélyén imádkozott, ám hatalma nem bizonyultak elegendőnek, hogy szétozlassa a Kráni Tizenhárom atkát - mely saját temploma foglyává tette, és tehetetlenségre kárhoztatta.

A lerombolt városban egyedül az Arany Kör Rend fellegvárába visszavonuló lovagok tartották magukat. Az ork és goblin hordák hónapokon át ostromolták a maroknyi ember védelmezte falakat, ám nem voltak képesek bevenni azokat.

Három hónap múltán erős varázslatok védelme alatt a helyszínre érkezett a tizenhárom kráni mágus, a tizenhárom isten fatyja félisten - Selmo elleni varázspárba-juk a Próféta vere-ségével végződött. A szent férfiú elhunyt, az Égi Templom a városra zuhant, s maga alá temette a lovagvárat, bátor védőivel egyetemben.

Pyarron 3676-ben elpusztult.

Ma, p.sz. 3695-ben a szegénységet és önmegtartóztatást hirdető, a vallás főirányzatától, a selmovitáktól protestáló pyarronita rend sosem látott terjedelmű kolostorrendszert épít a város romjain. Dél-Ynev egykor irigyelt gazdagságú nyugati és középső vidéke önálló, nyomorban tengődő városállamokra hullott szét, melyek a portyázó orkhordák folytonos prédái. Pyarron büszke népe szétszóródott a világban; a kultúra és a művészet központja Shadonba költözött, míg az összegyűjtött tudás a pusztulás martalékává lett.

Szelleme örökkön lebegjen a romok felett!..."

Krán:

Krán a létező birodalmak, országok, városok legöregebbike. A legendák szerint időtlen idők óta létezik, és örökkön fennmarad. "A Sötétség Földje", "a Gonosz Hazája" - ilyen és hasonló jelzőkkel illetik az író-utazók, kik valaha is visszatértek a Kráni Sötét Hegység bércei mögöl. Mesék és igaznak hitt történetek keringenek gonosz sárkányokról, és mérhetetlen hatalmú fekete mágusokról, hősökről, kik meghalni indultak vad, fekete erdeibe. Lássuk, mi a tudósok és a messzeföldön leghíresebb tanácsadók véleménye a legendás "Halál Országról!"

Részlet a Névtelen Szerzetes, *Délvidék Történelme* című összefoglaló igényű könyvből:

"...A Kráni birodalom, melyet sokan egyetlen hatalmas királyságnak gondolnak, igazából nem más, mint néhány tucat apró hercegség, száznál is több városállam, és számlálhatatlanul sok lovagvár színes keveréke; egyetlen erős akarat alatt összefogott laza szövetség. Az erő, mely ezt a mindenkor rabolni, és akár egymást is pusztítani vágyó ezer érdeket egybentartani képes, nem más, mint a Kráni Tizenhárom legnagyobbika Shackallor. Segítői, kik egyben testvérei is, mind félistenek, Ranagol isten törvénytelen gyermekei, kiket az isteni igazság az Elsődleges Anyagi Síkra száműzött még a történelmi idők kezdetén, p.e. 14.000 körül. Akkoriban még hírért sem hallották Délvidéken az embereknek, Ó-elfek, Kyrek, Jannek, és Amundok lakták, meg azok a még ősbibb, kétes eredetű, önnön gonoszságukba fulladt fajok, melyek kihalóban bár, de még napjainkban is ott lapulnak feltáratlan mélységekben épült földalatti városaikban..."

A szerző itt eltér az eredeti témától, és kutatói szenvedélyétől elragadtatva a különböző ősi népek kultúrájáról és történelméről ír. Ezeken az oldalakon...

kon oly megrázó mélységgel tárgyalja a fekete mágia titkait, hogy azt nem lenne tanácsos elismételni. Ugorjunk át ezeket a sorokat!

"...Shackallor és tizenkét testvére a ma Kráni Sötét hegységnek nevezett heglánc által gyűrűbe zárt medencében telepedett le, és látott hozzá a Kráni Torony építéséhez. Mivel beszélték az említett kétes eredetű, ősi népek sötétmágiával átítatott nyelvét, az aquirt, hamar egyezsége jutottak az őslakókkal.

Évezredek teltek el, és Északról megindult az emberi népek vándorlása. Az Ó-elfek, és a Kyrek letűntek, de Kránt meg sem legyintette a változás szele. Shackallor és testvérei visszavonulva szőtték terveiket; a Kráni Birodalom csak p.e. 3000-ben lépett a függöny elé. Nyomasztó és sötét hatalma évek alatt megfojtotta az akkor születő emberi társadalmat. Behódolt, ősi, gonosz népek fiai: sötét elfek, giathankik, és egyéb félelmetes hírvények járták a világot, rettegést és halált hozva. Krán uralma kétezer évvel vetette vissza Dél-Ynev fejlődését - mialatt a Birodalom magáévátette az ősi civilizációk örökségét, legyen az kincs, kultúra, művészet vagy akár tudomány.

Az emberiség csak p.e. 1000 körül riadt fel rémálmából, mikor a Godoni Birodalom, és vezető rétege, a Godoni Belsőiskola mágusmesterei feltűntek. Ők szintén a mágia ősi - és nem újkeletű - forrásaiból merítettek, így méltó ellenfelévé válhattak Krán küldötteinek..."

Ismét hagyjunk ki néhány oldalt, melyeken szerzőnk a godoni civilizációról, és annak varázslóiról ír.

"...Két évezreden át harcolt egymással a két iskola; az emberek és a sötét népek tudománya. A második ezer év végére, Krán praktikai célt értek. P.sz. 1134-ben elhunyt a Godoni Belsőiskola Nagymestere, és rövidesen követték a halálba társai és tanítványai is. A Godoni birodalom, mely nem létezhetett mágusai nélkül, szinte évek alatt összeomlott, de szere-

pét betöltötte: elvonta Krán figyelmét az időközben már millenniumát ünneplő Pyarronról..."

Hosszú oldalakon kell újból átsiklanunk, hogy Pyarron felületes ismertetése után a Kránról szóló utolsó bekezdéseket olvashassunk:

"...Krán okulva a tapasztalatokból, immár közel engedte magához az új fajt: az emberiséget. A Birodalmon belül sorra alakultak az apró, emberlakta hercegségek, és a kráni varázslóiskolák is megteltek ifjú, emberi noviciusokkal. Shackallor megírta a fekete mágia legmélyebb tudományát feltáró művét, az embereknek készült Sötét Tudományt.

Azóta a Halál Országáa csak apró csatározásokat folytat Pyarronnal, és a hirtelen támadt csendben mindnyájan féljük a készülő vihart..."

A Névtelen Szerzetes p.sz. 3500-ban rőtta papírra fenti sorait, és mi ma, p.sz.3695-ban már tudjuk, hogy jóslata igaznak bizonyult. Néhány sorral írja Kronus Magra - kibővítem munkáját, hogy a Kráni birodalom története p.e. 14.000-től egészen napjainkig töretlen legyen.

"...P.sz. 3676-ban Krán érkezettnek látta az időt, hogy újabb ellenfelével, Pyarronnal is leszámoljon. Jól bevált eszközehez, a politikai cselszövéshez nyúlt ismét. Sarkallására a déli nomád törzsek rátörtek a Pyarron árnyékában élő, a nagy testvér védelmére felesküdt országokra: a Hárompajzs Szövetségre, Predoc és Edorl hercegségekre - hogy azok haderejét a véres háborúval lekössék. Krán - a káoszt kihasználva - ork- és goblinhadakat küldött a virágzó társadalmú, ám katonailag erőtlenné országokra. A háború ismét a Gonosz Hazájának győzelmével végződött, és mint Krán diadala után mindannyiszor, újból a káosz éveit éljük..."

TEORETHICA MAGICA

A következő szemelvényeket a Pyarroni Fehérpáholly Nagymesterének híres mágia erkölcséről szóló művéből a *Teorethica Magica*-ból idézzük. A mester arról nyilatkozik, miként válhat

a novicius mágussá, és útján milyen választások elé kényszerül.

"...Hegyet emeltek a világnak végén, a hegyre szentélyt építettek, a szentélybe termet rejtettek, a teremben hatalmas rézüst áll - a rézüstben lobog a tudás lángja..."

"...A lángot őrző terem falaiban körben páholyok nyílnak. Kilenc főpáholly és kilencszer kilenc alpáholly. Mindegyik éppoly messze az üsttől, mindegyiket éppoly mélyen járja át a fény, és mindből éppoly jól látszik a láng - más és más oldalról. A kilenc főpáholly a tudás birtokosainak kilenc táboráé, a kilenc erkölcsé: ...a Fehér a Természet Szolgáé, ...a Bíbor a Hatalom Birtokosáé..."

"...A kiválasztottak, akik felértek a hegy tetejére, akik belépnek a szentély belsejébe, kilenc lépcsősort látnak, és ez a kilenc lépcsősor a kilenc főpáhollyba vezet. Az újonnan érkezetteknek választaniuk kell a lépcsők és a páholyok közül, mert más út nem vezet a lánghoz közelebb, és aki habozik, az az előtérben reked, míg döntésre nem jut..."

"...Minden páhollyban hét lépcsőfok ered a láng irányában: a bölcsesség hét lépcsőfoka. Az újonnan érkezettek, mikor belépnek a választott páhollyba, helyet foglalnak a leghátsó sorban, ahová csak gyengén ér el az áhított fény. Épp ezért, a balga, aki nem várakozik türelmesen, hogy szoktassa szemét a félhomályhoz, hanem sebtében előre tör az elsőbb sorok felé, könnyen elbotlik és a földre zuhan..."

"...A hegy tetejére, a szentélyhez kikövezett út vezet. Aki az úton indul, az veszélyek nélkül jut fel a szentélyig és a lángig. A kikövezett út önmagában rejti kudarcát; hisz akad akinek nincs elegendő türelme, hogy végigjárjon minden kerülőt és megtegyen minden szükséges lépést. Az ilyen ember vagy feladja és visszafordul, vagy letér az útról, és titkos ösvények után kutatva bolyong az erdőben; kapaszkodik a csúszós, meredek emelkedőkön. Sokan közülük örökre eltévednek a sűrűben, de a szerencsésnek, aki ösvényre lel, csak

a visszacsúszástól kell tartania. Aki nem a kikövezett úton, hanem az ösvényeken jár, az ha felér, hamarabb jut a tűz közelébe mint a kövezett út vándorai..."

A LÉLEKVÁNDORLÁS TANA

A soronkövetkező idézet Ynev világának egyik legtitokzatosabb alakjától, a művelt körökben egyszerűen Névtelen Szerzetesként ismert férfiútól származik. Nem más, mint a szerző elmékedése a lélek és a test kapcsolatáról:

"...Az élőlények mind bírnak lélekkel, legyenek emberek, állatok, rovarok, vagy akár növények. Természetesen ez utóbbi két csoportba tartozó teremtmények lelke rendkívül kezdetleges; úgy is fogalmazhatnánk: nem több lélekcsíránál. A Lélek ugyanis nagy utat jár be, akár a test. Megfogán - az Istenek által - kialakul, megszületik, fejlődik, talán még öregszik is. Ám soha el nem pusztul - a Lélek halhatatlan!

Eleinte valamely tudattalan, kezdetleges létformában nyilvánul meg. Fejlődése során Anyagi Teste növényi életek sokaságán át, később a rovarlét különféle állomásain keresztül válik egyre bonyolultabb, egyre kifinomultabb alkotmánnyá. A nagybetűs Lélek megszületése az állattá válás pillanatára tehető, mikor már nem pusztán Anyagi, de Asztrális Teste is jelentősnek, kialakultnak mutatkozik.

Állomások hosszú sora követi egymást ezután is, míg végül felépül a Mentális Test: megszületik a Tudat, és vele az Emberi Lélek, mely tucatnyi porhüvelyben ölt testet. Ekkor már minden szempontból felnőttek tekinthető. Anyagi megnyilvánulásai egyre emelkedettebb, egyre intelligensebb emberek. A varázslók, még inkább a Mágusok, már öreg lélekkel bírnak.

A Lélek aggkorára nézvést csak találgathat az emberi elme. A legközelebb talán akkor járunk az igazsághoz, ha úgy valljuk: elfekben lakozik...

Ez a lélekvándorlás.

A Lélek akkor lesz képes a Szemé-

lyes Aura kisugárzására, mikor Asztrális Teste már kialakul - ez az állati és annál fejlettebb léformákra igaz. Ettől kezdve megvédi Anyagi Testét a közvetlenül ható mágiáktól. Ezért nem lehet az tárgya a Természetes Anyagok Mágiájának, vagy a testen belülrre irányított fizikális rombolásoknak.

Attól kezdve, hogy a Lélek Mentál Testtel is bír, közvetlenül a Tudatra gyakorolt asztrális és mentális hatásoknak is ellen tud szegülni. A csiszolt elmével bíró ember megtanulta, miként fokozhatja és emelheti tudatossá a lélek eme tudatalatti képességét..."

NECROGRAFIA

Abdul al Sahred minden idők legnagyobb - és talán legelvetemültebb - nekromantája. Túlvilági lények tanulmányozásának, megidőzésének szentelte életét, és az elért eredmények - bár erkölcsileg nem éppen irányadóak - azóta is a megidőzés magasiskoláját jelentik. Noviciusok tucatjai nőttek fel szavain Krántól Doranig. Egyetlen és felbecsülhetetlen értékű munkájából a *Necrografiájából* öt kötet létezik szerte Yneven - ebből idézünk:

"...A többi Anyagi Világ és a Túlvilág teremtményeit megidőzésük nehézsége, azaz az idéző litánia hossza szerint tíz osztályba sorolom:

A lélekkel nem rendelkező, *tudattalan élőhalottak*, a természet rendjétől idegen teremtményei valamely gonosz szándékú Isteneknek, azok papjainak vagy ostoba varázslóknak. Torz lélek-másolatok, melyek fejlődésre képtelenek, létük nem több, mint egyfajta elferdült asztrális létezés. Tudatuk egyetlen, egyszerű, kívülről beléjük plántált parancsra korlátozódik; céljuk nem több, mint ennek végrehajtása. A parancs megfogalmazója leggyakrabban maga a teremtetőjük, esetleg az, aki határtalan ostobaságában megidézi őket. Anyagi Testük általában nem a Világegyetem, hanem a Külső Síkok valamelyikének anyagából épül

fel. Így a nem mágikus anyagú fegyverek számára sebezhetetlenek, a Természeti Anyag Mágiája nem gyakorol rájuk semmilyen hatást. A Mentál és Asztrál varázslatokkal szemben immunisak.

Az *éji rémek* a reinkarnáció folyamatában már magasra jutott, gonosszá vált lelkek, akik a további újászületésből jóidőre kirekedtek. Utolsó halálukkor az asztrológiai és mágikus együttállások révén nem szakadtak el anyagi testüktől, hanem annak rabjává válván az Anyagi Világban kóborló élőhalottakká lettek.

A *kóborló dögök* afféle lelkek, akik a reinkarnáció kikövezett ösvényéről saját gonoszáguk folytán az útszélei árok mocskába sodródtak. Tönkrement, elkorcsosult, beteges lelkek, aki többé nem születnek újjá semmi- ben és senkiben, nem is jutnak soha a Külső Síkok Isteni Világaiba. Lényük, tudatuk jelentős részét torz asztráljuk teszi ki, mentáljuk legfeljebb egy állathoz mérhető. Az anyagban egyképpen ölhetnek testet, elbitorolják más, egészséges lelkek Anyagi Testét. Beléköltöznek, és ritka asztrológiai vagy ezoterikus együttállásokkor beteges vágyaik, örületük kielégítésére kényszerítik azt. Legismertebb fajuk a vérfarkas.

A *vérivő élőhalottak* olyan lények, akiket áldozatként öltek meg valamely gonosz Isten oltárán. Lelküket a sötét szertartás kiszakította a reinkarnáció folyamatából, és az Isten Külső Síkjára ragadta el. Ott új testtel ruháztattak fel, mely már annak anyagából való, így az Anyagi Síkon csak mágikus fegyverekkel sebezhetőek és hatástalan rájuk a Természeti Anyag Mágiája. Egykori haláluk Vérmágia következménye - ezzel magyarázható olt-hatatlan szomjuk az említett testnedv irányában.

Itt figyelmeztetem a téma iránt érdeklődő olvasót, hogy ne keverje össze eme teremtményeket a Világegyetemen is fellelhető hasonló lényekkel.

A *lidércek és a szellemek* intelligens félhalottak, akik haláluk után - valamely ártó szándékú átok következtében - nem születhettek újjá új testben, hanem valamely gonosz Isten Külső Síkjára száműzettek, ahol örök bolyongásra kárhoztattak. Idézéskor onnan jönnek el az Anyagi Világba, és az idézés lejártával oda is térnek vissza. Testük a Külső Síkról származó, légies anyagokból épül fel, így azt csak mágikus fegyver sebezheti.

A lidércek boszorkány átkának, a szellemek boszorkánymester fekete mágiájának szüleményei.

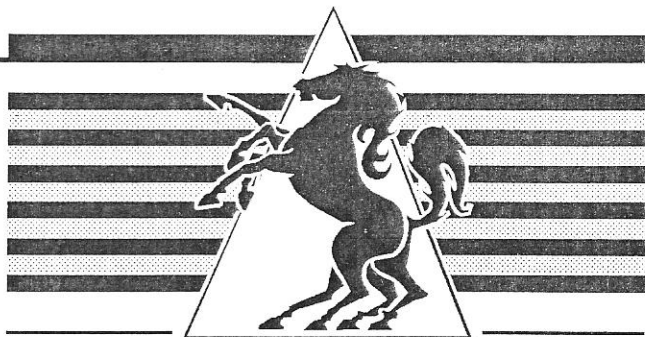
Az *életerővel táplálkozó szellemek* az éji rémekhez hasonlatos, ám azoknál jóval magasabba jutott lelkek. Önnön gonoszságuk folytán sodródtak ki a reinkarnáció folyamából. Egykori, immár légies halmazállapotú anyagi testük rabjai.

A *démonok* legyenek bár alacsony- vagy közrendűek, netán urak vagy hercegek, mind afféle Külső Síkok teremtményei, melyeket nem ural Isten. Intelligensek és rossz szándékúak, gondolkodásuk kifinomult és követhetetlenül kaotikus. Lelkük nincsen, testük azon idegen világ anyagából épül fel, ahonnan megidézttettek, így mágikus fegyvereken kívül semmi nem árthat nekik. Megidézőjüket majd minden esetben igyekeznek elpusztítani; gonoszságukról és leleményességükről, de bátran mondhatom, korlátlan hatalmukról sem lehet fogalma az olvasóimhoz hasonló egyszerű földi halandónak.

Elhunytak lelkeinek nevezem azokat a lelkeket, akik bár részt vesznek a reinkarnáció folyamatában, meghatározatlan időre pihenni tértek valamely Isten által uralt Külső Síkra. Ők nevük ismeretében és személyes tárgyaik, netán csontjaik birtokában megidézhetőek, akár anyagba is börtönözhetőek, ám aki ilyet tesz, legyen tisztában azzal, hogy cselekedete a Mindenség törvényei és az Istenek akaratára ellen való.

Felhívom továbbá az idézéssel kísérletező varázslók figyelmét arra, hogy a reinkarnáció folyamatában már újjászületett lelkek meg nem idézhetőek. Silány kis tudásuktól már az is nagy eredmény, ha az efféle léleknek egyáltalán nyomára bukkannak, és felfedik azt az isteni titkot, hogy kiben avagy mi-ben született újjá..."

Hát ennyi tellett mostanra. A rovat - a Bölcsök Könyve - időről, időre visszatér majd, hasonló tartalommal, ám kisebb terjedelemben. A továbbiakban egy-egy kötet rövid tartalmával, idézeteivel jelentkezünk. Reményeink szerint a játék árnyaltabbá válik ezzel a segítséggel, a Kalandmesterek sok érdekes kulturális, történelmi anyagra bukkanhatnak itt, melyekre akár kalandot is építhetnek.

V D G

VALHALLA DESIGN GROUP

A

TEHETSÉG

nem minden!

Biztos siker csak úgy születhet, ha

SZAKÉRTELEMMEL

és

TAPASZTALATTAL

párosul!

NÁLUNK MINDEZT EGYBEN TALÁLJA
ÉS MÉG ENNÉL IS TÖBBET:

- egyedülálló rugalmasságot,
- páratlan munkatempót (kíván-ságára akár huszonnégy órán belül teljesítjük megrendelését),
- és mindehhez kiterjedt munkakapcsolatokat.

CÉGEMBLÉMA
TERVEZÉS

ARCULATTERV
KÉSZÍTÉS

REKLÁMGRAFIKA
DESIGN

REKLÁMFOTÓ
KÉSZÍTÉS

HIRDETÉS
SZERVEZÉS

*Keresse a lovat, amely nyolc lábbal
száguld a siker felé!*

KÉRJE INGYENES MINTAKATALÓGUSUNKAT!

■ 1016 BUDAPEST, ALSÓHEGY U. 6. ■

■ TELEFON/FAX: 182-0430 ■

BUÉK '93

Jó év volt a tavalyi, nem vitás. Sok olyan kötet látott napvilágot, amely már rég megérett a megjelentetésre. Emlékezzünk most egy kicsit, hogy azután beszámolhassunk a jövő évi terveinkről is.

1992 számunkra a *Birodalom örökösével* kezdődött, az utolsó utánnymás február elején fogyott el, így rekordot döntött: összesen 60.000 példányt ért meg. Igazán nem gondoltuk volna, hogy a *Csillagok háborúja* legendának ekkora tartalékai vannak még. Következő kötetünk jóval kisebb üzleti sikert, de annál nagyobb elismerést hozott. Az Ynev saga második darabja - *Wayne Chapman: Észak lángjai* minden igazi fantasy rajongó tetszését elnyerte, s azóta sem győzünk válaszolni a hozzánk intézett levelekre: sajna nem tudunk küldeni belőle senkinek sem. Terveink persze vannak: ha napvilágot látott már mind az öt rész (*A halál hávában, Észak lángjai, Karnevál, Keleti szél, Holdfényember*) megjelentetjük egyben az egészet, keménykötésben, védőborítóval. Amolyan gyűjtőknek való, terjedelmes kötetet szeretnénk - kis példányszámban, csak a Valhalla Páholy Könyvklub tagjainak. A sorban a *Dűne messiása* következett, mely csúf papírja és nem szívünk szerint való borítója ellenére learatta a várt babérokat: ismét kevésnek bizonyult a példányszám, mára már hírmondó sem maradt belőle. Év közben - ha úgy alakul - megjelentetjük második kiadásban is, új borítóval, gondosabban tördelve. A *Neurománc* már az újjaalakult Valhalla Páholy Kft. gondozásában került az utcára, ennek köszönheti külö-

nös, nem teljesen a témához illő borítóját. Az ok meglehetősen prózai: si-etnünk kellett. Nem méltatom itt Gibson korszakalkotó művét, megtettük ezt már az előző számban, akit érdekel, keresse elő.

Ugorjunk át a további *Csillagok háborúja* köteteket és a kapcsolódó *Han Solo regényeket*. Legfeljebb annyi kívánczodik ide, hogy idei terveink között szerepel a trilógia (*Csillagok háborúja, Birodalom visszavág, A Jedi visszatér*) új kiadása - borítóik a Boros-Szikszai páros hozzáértését dicsérik.

Apró megszakítás következik most a szövegben - be kell vallanunk, hogy nem csak Valhalla Páholy név alatt bűnözünk. Március táján született a Pendragon könyvkiadó: okairól és szükségességéről csupán egy közgazdasági lapban értekezhetnénk. Ennek ellenére édes gyermekünk, és minden ellenkező híreszteléssel ellentétben folytatja működését. Minde-me vallomás csupán azért tűnt szükségesnek, hogy értelmet nyerjen, mi-ért ékeskedünk Pendragonos tollakkal, nevezetesen *Terry Pratchett: Mágia színe* c. munkájával. A történet régen kezdődött, első kiadói próbálkozásommal, melyet a *Charta Fantasy Könyvek* felirat fémjelez. E nagyreményű könyvsorozatban csupán egyetlen kötet látott napvilágot - *Robert E. Howard: A tenger tigrisei*. A novellagyűjtemény után rövid szerkesztői utószó növelte a terjedelmet. Ebben emlegettem először *Terry Pratchettet* és az ő *Korongvilág* ciklusát, amiből lassan több mint tizenöt regény boldogítja az angolszász olvasókat. A humoros fantasy klasszikusa korán világhírűvé vált alkotásairól akkor azt írtam, nem hiszem, hogy a közönség elég érett a befogadására. Hogyan is értékelhetne egy olyan paródiát, melynek az alapanyagául szolgáló regények még nem hozzáférhetőek magyarul. Telt-múlt az idő (jöttek, mentek az évek), s közben megjelent egy adag fantasy. Nekikészültünk hát a *Mágia színe* magyarításához, amikoron fülünkbe jutott, hogy egy kellőképpen konku-

rens kiadó (teljes hozzánemértését bedobva) szintén starthoz állt. Nem mondom, hogy könnyen ment a do-log, London után Prágába is el kellett repülnünk, s a győzelemnek igencsak pirrhusznak bizonyult: ennyi jogdíjat még a *Dűnére* sem fizettünk. A *Mágia színe* a hozzáértők körében tetszést aratott, de igazán nagy durranás nem lett belőle. Afféle köteté vált, amelyik majd évek múltán lesz igazi unikum, s az antikváriumokban - ha olykor előkerül - három számjeggyel írják ki az árát.

Nos, visszatérve a Valhalla kiadványaihoz az *Amber hercegeivel* kell folytatnunk. Roger Zelazny *Amber ciklusa* az egyik leghíresebb fantasy regényfolyam - most a tizedik kötetnél tart (odakint). Sajnálatos módon csak a kezdő kötetét tudtuk indulásnak megcsinálni, noha illő lett volna egyszerre az első hármat egyszerre - egy kötetben - az olvasó elé tálni, ám a piac az piac.

A regényekben az egyetlen valóságos világ, *Amber* uralkodócsaládjának küzdelmei, intrikái tárulnak elénk. A többi világ - akárcsak a Föld - *Amber* kivetülései (árnyékai) az univerzumban, s közöttük csak a család tagjai képesek közlekedni. A trónért folyó háborúskodásban az amberi seregeken kívül a legkülönfélébb árnyék csapatok harcolnak és véreznek el. A kilenc herceg időleges szövetségeket köt egymással, amit azután habozás nélkül felrúgnak, ám mindenbe beleszól a *Sablon* - e világ legkülönösebb tárgya -, egy olyan útvesztő, mely önálló akarrattal és hatalommal rendelkezik, melyen csak a kilenc amberi herceg valamelyike képes végigmenni. És aminek igenis megvan a saját elgondolása arról, hogy ki legyen az új uralkodó. Corwin a történet hőse az első kötetben elbukik, bátyja, Eric börtönbe veti, ám végül a kiszabadul és elmenekül *Amberből* az udvar valaha élt legnagyobb mágikus művészenek (Dworkin) segítségével. A további kötetekben egyre bonyolódnak az események, átkok fogannak meg és teljesülnek be, rég

eltűnt és halottnak hitt hercegek kerülnek elő, míg végül a végkifejlet minden várakozást felülmúl.

Zelazny ötletei, fantáziája szípkázóvá teszi a regényt, kissé monoton, tárgyilagos stílusa egészen egyedül ad neki. Összhatásában nem hasonlít az eddig megjelent kötetek egyikére sem, mégis - hisz nem kerülhetem el az összehasonlítást -, leginkább *Robert Silverberg: Lord Valentine kastélya* mellett lenne a helye. Igazán mindenkinek csak ajánlani tudom ezt a fantasynek, egy eddig ismeretlen, ám különösen élvezhető stílusát bemutató művet.

Elérkeztünk a tavalyi év utolsó kiadványához az Analógiához. Annakidején a hőskorban, mikor még eseménynek számított minden megjelenő SF, volt a Galaktika. No nem arra a Galaktikára gondolok, amit ma is ismerhet mindenki, hanem a régire, amiből egy évben legfeljebb négy jelent meg. Tudományos fantasztikus antológia volt a vezetékneve. Hát ezen a Galaktikán nevelkedett minden fiatal és öreg(gebb) sci-fi rajongó, mert hát meg kell mondanom: nagyon jó volt. A világtermés legjavából válogattak az - akkor még - hozzáértő szerkesztők, s olyan élvezetet nyújtott, amiről a mai olvasóknak és az újabb keletű rajongóknak fogalma sem lehet. A változások szele átsűvített a Móra kiadó feje felett is, és az antológiából havilap lett. Örülünk kellett volna a papírforma szerint, s hogy mégsem így sikerült nem az olvasók hibája. Előbb a nívós anyag lett kevés a havi megjelentetéshez, azután a hozzáértő, nívós szerkesztőknek kellett távozni a laptól, míg végül maradt a Galaktika papírja, rajta mindenféle betűkkel, ami ha össze is állt novellává, kisregénnyé sok közsőnet nem vált benne. Elérkezett az idő, mikor már igazán jó novellákhoz nem juthat az olvasó, a régi Galaktika kimúlásával kimúlt (de legalábbis haláltusáját vívja) az amatőr mozgalom is. Mi pedig elérkezettnek láttuk az időt, hogy megpróbáljuk feléleszteni a vezetéknevén Tudományos fantasztikus

antológiát. A keresztneve Analógia lett. Nem titkolt célunk, hogy betöltsük az immáron hét éve tátongó űrt, s hogy olyan olvasni valót adjunk a SF és fantasy kedvelőinek kezébe, ami rendszeresen kielégíti a novella igényüket. Türelmesek vagyunk és várunk, reméljük előbb utóbb mindenkire eljut és megszereti. Kaptunk már megjelenése óta visszajelzéseket, így itt és most válaszolok rájuk.

Az első amit felrögtak, hogy a borító miért nincs összhangban a tartalommal. Hát kéremszépen nem könnyű egy novellagyűjteményhez olyan borítót választani, ami szinkronban van az írásokkal. Ez csak úgy menne, ha minden Analógiának lenne egy fő novellája és ahhoz készülne a címlap, ám miután nem tervezünk ilyenfajta megkülönböztetést, ez nem fog menni. Ráadásul minden számban vegyesen vannak SF és fantasy írások, a kép témája sem adhat eligazítást. Ennek ellenére majd megpróbálunk valamit kitalálni. (!!!!!!!...,????)

A második hiba az, hogy miért nincs belső illusztráció? Ott a pont. A továbbiakban lesz.

Harmadiknak az előszót kérték számon, és némi cikkeket a szerzőkről. Hát erre meg nem gondoltunk. De ha igény van rá, ezen nem fog múlni. Csinálunk előszót is meg, cikkeket is.

Miután bizonyos vagyok benne, hogy a cikk olvasói közül nem mindenkinek van meg a megjelent első szám, rövid tartalmi ismertetést is adok, amolyan kedvcsinálónak.

Robert Silverberg: Végy egy katonát...

Erről az írásról tudnivaló, hogy a megjelenése évében rögtön elnyerte a két legnívósabb SF elismerést, a Nebula és Hugo díjat. Alapötlete azt dolgozza fel, mi történne, ha szuperszámítógépek segítségével modellezhetnénk rég meghalt személyiségeket, ebben az esetben Francisco Pizarót és Szókratészt. Felesleges volna tovább boncolgatnom az írást, önmagáért beszél, legfeljebb annyit teszek még hozzá, hogy műfaját tekintve leginkább a mostanában oly di-

vatos cyberpunkhoz áll a legközelebb.

Poul Andreson: Uram irgalmazz!

Hagyományos SF szerzőtől hagyományos SF novella. Poul Andresont valószínűleg senkinek sem kell bemutatnom, a műfaj nagy öregjének számít. A novella egy csillagexpedíció fiatal telepatája és a segítségükre rendelt lánglány - Lucifer kapcsolatát meséli el.

Kim Newman: Álmodók

Megint egy Aranykorból származó történet, amolyan igazán tipikus SF. Az álmofilmeik korában is vannak a szerzők között jó, jobb és pocsek alkotók. S mint mindenütt, ahol a produktummal a nagyközönség találkozik, vannak hiénák (kritikusok) is. Az egyik legkeresettebb álmofilmszerző - John Yeovilt - a kritikusok állandóan szapulják, s némelyik attól sem riad vissza, hogy elszeretett feleségét visszacsábítsa. Yeovil bosszúja nem késik soká, ördögi tervet eszel ki, s a legközelebbi álmofilmjének recenzióhoz példányát ő maga viszi el a kritikushoz. Horton álmodni kezdi az új művet, és csúnya meglepetésben lesz része...

Phillip K. Dick: Kettes változat

A Szárnyas fejedelmész és az Emlékmás c. filmekhez szolgáló irodalmi alapanyagot megteremtő szerző neve fogalom a sci-fiben. Dick rémálomszerző, állandó pesszimizmustól terhes írásai számtalan díjat hoztak alkotójának, mégsem sikerült kikökeníteniük pszichozisából. A Kettes Változat hidegháborús történet, ám aktualitásából mit sem veszített. Írásában a totális háborút nem atombombákkal, vírusokkal, hanem robotokkal vívja a két szuperhatalom. A következmények beláthatatlanok: az Egyesült Államok tudósai által kifejlesztett harci droidok nemcsak öntanulók, hanem önfejlesztők is. Irányításuk kicsúszik tervezőik kezéből, s egy kissé revideálják a programot. Minden ember elpusztítandó ellenség. Csupán egyetlen biztató jel mu-

tatkozik, az egyes változatok egymásnak is hadat üzentek...

A. E. van Vogt: A varázslónő álma
Van Vogtot SF szerzőként ismerhette meg a nagyközönség. A tőle közölt írás valódi unikum, tudniillik vérbeli fantasy. Egy ideje már dívik az angol-szász íróközösségekben, hogy az egyikük által kitalált világon, annak karaktereivel és hőseivel mások is ír-
nak novellákat. Szabályok persze vannak: egymás hőseit nem ölhetik meg, ám megcsönkítésük és bármi egyéb módon való kicsinálásuk megengedett. Ilyen univerzum Robert Asprin *Tolvajvilága*. Itt játszódik A varázslónő álma, s van Vogt sci-fihez szokott fantáziája igen különös módon fogalmazza meg a fantasyt.

Don A. Stuart: Az Izé

Az Analógia zárósztorija stílszerűen az *Analog* főszerkesztőjének írása. Az *Astounding Stories*, később *Analog* az amerikai SF magazinok leghíresebbike, mondhatnánk zászlóshajója volt. Főszerkesztője *John W. Campbell* álnevéen Don A. Stuart számtalan kisregényt, novellát írt. Mind közül a leghíresebb Az Izé, az egyik legeredetibb idegenes történet, nyugodtan ráfoghathatjuk: előfutára mind az *Aliennek* (Nyolcadik utas a halál), mind a *Predatornak* (Ragadozó). Ebből a kisregényből kétszer is film készült - először Howard Hawks vitte vászonra 1956-ban, másodjára John Carpenter készítette belőle világhíres mozit - A *Dolog* címmel -, Kurt Russel főszereplésével.

Hát ennyi volt, az első Analógia. A második szám valamikor márciusban lát napvilágot, vagy talán egy kicsit előbb. Kérjük ne az újságosoknál keressék, hanem az utcai könyvtáraknál. Az első számból még található a Galaktika könyvesboltban, de kiadónk is szívesen küld, ha valaki a Valhalla Páholy Könyvklub címére eljuttatja megrendelését.

Íme néhány oldalon a Valhalla Páholy tavalyi könyvtermése. Gyűjtők szá-

mára álljon itt egy tételes lista a megjelenés sorrendjében.

Henry N. Beard és Douglas C. Kenney: Gyűrűkúra - 1991

Timothy Zahn: A birodalom örökösei - 1991-92

Wayne Chapman: Észak lángjai

Frank Herbert: Dűne messiása

William Gibson: Neurománc

Brian Daley: Han Solo küldetése

Timothy Zahn: Sötét erők ébredése

Alan Dean Foster: Erőpróba

Dale Avery: Han Solo a birodalmi ügynök

Roger Zelazny: Amber hercegei

Analógia I.

Ed Fisher: Han Solo nomádjai

A Pendragon kiadó listája némiképp szerényebb:

Brian Daley: Han Solo hadjárata

Brian Daley: Han Solo bosszúja

Terry Pratchett: A mágia színe

Most pedig egy felhívás teszünk közzé. Kérünk mindenkit, hogy írja meg és küldje el a Valhalla Páholy Könyvklub részére annak a három könyvnek a címét (rangsorolva), amit a legjobbnak ítél. A beküldési határidő 1993. március 31. A beküldők között díjakat sorsolunk ki. A fődíj 30.000 Ft.

Lássuk mi várható tőlünk az idei első negyedévben. A vázlatos listával mindenki találkozhat a Valhalla Páholy Könyvklub jelentkezési lapján. Apro-pó könyvklub. Ejtsünk egy pár szót erről az akciónkról is.

Valhalla Páholy Könyvklub

Ellentétben a már hasonló témában működő hazai próbálkozásokkal a VPK amerikai szerveződési mintát követ. Ennek lényege, hogy a tagok a belépéskor befizetik a teljes összeget - jelen esetben 1.000 Ft. Ezért a pénzért kapnak négy könyvet, amit ők (a tagok) választhatnak ki tetszőlegesen, tetszőleges időpontban, az *Avalon Kiadói Csoport* bármely megjelent kötete közül. Az *Avalon Kiadói Cso-*

port tagjai: Valhalla Páholy, Pendragon kiadó, King kiadó, Szfinx kiadó és Cherubion kiadó. A választást segíti, hogy a tagok minden negyedév elején kapnak értesítést arról, hogy milyen könyvek megjelenése várható arra az aktuális következő 3 hónapra. Ha egy tag olyan könyvet választ ami már megjelent, a megrendelés beérkeztekor postázzuk a könyvet. Amíg ki nem tölti az éves keretét - azaz négy kötetet - addig a megrendelés teljesítése ingyenes, hiszen már előre kifizette a kötet árát. Az 1.000 Ft négy tetszőleges árú könyv megrendelésének költségeit fedezi, függetlenül attól, hogy mennyi a hivatalos utcai ára a kötetnek. Minden tag kap ezenfelül év végén egy olyan ajándékkötetet, ami könyvtárosi forgalomban nem kerül. További kedvezmény, hogy a négy megrendelt kötetten felül a kiadói csoport bármelyik kötetét megrendelve 10% kedvezményt adunk, és nem számítunk fel postázási költséget. Figyelem! Mindig csak az adott negyedévben megjelent kötetek küldését tudjuk garantálni. Érdemes előre megrendelni a küldött lista lapján egy adott kötetet, hiszen előfordulhat, hogy hónapok múltán már elfogyott és nem tudjuk beszerezni. Tehát a módszer meglehetősen egyszerű. A belépőnyilatkozatot kitöltve, 1.000 Ft. feladva belép Ön, (te) a Valhalla Páholy Könyvklubba. Amint megérkezik hozzánk a pénz és a nyilatkozat, mi küldünk egy tagsági igazolványt, és az aktuális negyedév listáját. Erre az - immár - könyvklub tag a lista alapján eldönti, hogy mi kell neki ezekből a könyvekből. Már akár az első listából kiválaszthatja mind a négy kötetet, de az sem baj ha egyet sem választ. Majd a következőből. Ide kívánczik, hogy aki nem választ ki legalább négy kötetet egy évben az hoppon marad, mert pénzt nem áll módunkban visszatéríteni. Szóval kiválasztja a listából, hogy mi tetszik neki. Teszem fel egy kötet, ami csak márciusban fog megjelenni. (Az adott negyedévre szóló megrendeléseket mindig a negyedév utolsó hónapjának első napjáig - jelen esetben -

március 1.-ig kell feladni.) Tehát tagunk megírja a kötet(ek) címét és a saját tagsági számát (ez alapján tartjuk nyilván). Mi a megjelenés napján postázzuk. Kérjük tagjainkat és jövőendő tagjainkat, hogy a lakcímváltozásról haladéktalanul értesítsenek minket. Az okokat ugye nem kell sorolnom. A könyvklub tagjai így nemcsak olcsóbban, de biztosabban is hozzájutnak a kötetekhez. Ráadásul a megtakarított összeg sem kevés, hiszen ezer forintért négy választott és egy ajándékkötetet kap a tagunk. Ez pedig 200 forintos egységárat jelent. A tavalyi évben ennyi volt kötetünk átlagára. Figyelembe véve, hogy idén az infláción és nyomdaár emelésén kívül az ÁFA is sújtja a könyveket úgy számoljuk, hogy a kötetünk ára 250 Ft körül fog mozogni. Ez pedig testvérek között is 250 Ft-nyi megtakarítást jelent.

Egyébként ez a könyvklub rendszer tökéletesen bevált az Egyesült Államokban, s az eddigi tapasztalataink alapján itthon is elnyerte az olvasóink tetszését. Ez persze azt jelenti, hogy egyes kötetekből olykor szinte alig kerül majd az utcára, hiszen reményeink szerint nagyrészüket kipostázzuk a tagjainknak. További terveink között szerepel, hogy kellő taglétszám esetén bizonyos kiadványainkat belekerülési költségen (tehát 45% terjesztői jutalék és a kiadó profit nélkül) adhatjuk tagjainknak.

Ennyit tehát a Valhalla Páholy Könyvklub reklámjáról.

Az idei év első kötete Ian Watson: *Inkvízitor* c. regénye lesz. Watson műve az újmódi kategorizálásokról szóló cybergót, mellesleg egy trilógia első kötete. A történet vérbeli SF, olyan, amit minden igazi rajongó remegve vár, s melyből csak néhanapján készül egy-egy, s akkor is csak a legkritikább esetben jut el hozzánk. Elnézést kérek az efféle dicsőítő szavak miatt - nem tehetek róla, de az utóbbi idők legkedvesebb regénye ez számomra. Mit szólnának ha azt mondanám, hogy az *Inkvízitor* megírásakor a *Neurománcot* ötvözték a

Dűnébe, s háttérül egy sejtelmes, hátborzongató, egészen nagyléptékű univerzumot alkottak. Egy olyan univerzumot, mely negyvenezer éves, melynek egyetlen mindenható uralkodója van a Császár, ahol régi római mintára szervezett légiók biztosítják a rendet, no meg az inkvizítorok és egy titkos rend - az *Ordo Malleus* - az inkvizítorok inkvizítorai. Egy univerzumot, ahol a navigátorok pszi képességeik segítségével tájékozódnak a hypertérben, ahol a mélyűr lakói az antivilág, a KÁOSZ teremtményei démonok. És ahol nem kisebb fenyegetést jelentenek a *génörzök*, egy különös, idegen faj, mely az embereket megfertőzve, mint a vírus szaporodik, s retentő mutáns formában nyilvánul meg. Pedig még ennél is sokkal összetettebb, bonyolultabb és szebb a regény. Lenyűgöző.

Az angolszász szaksajtó dicshimnuszokat zenget, s ebben én semmi csodáltnivalót nem találtam. A *Dűne* mellé emelték a piedesztálra, s kivételesen nem túloztak. Még az egyébként olyan szigorú kritikákat közlő - végletesen Amerika párti - *Locus* is

az év legnívósabb művének kiáltotta ki, ahol már az is érdem, ha egy kötetéről kritikát jelentetnek meg. Ez pedig felér egy kisebb csodával, hiszen Watson angol.

Most látom csak, kifutottam a helyből, nincs már módom további terveinkről részletesen írni, majd folytatom a következő számban.

Előjáróul még egy rövid lista: Isaac Asimov & Robert Silverberg: Leszáll az éj, H.P. Lovecraft: Cthulhu hívása, Damien Forestal: Alien vs. Predator (A kelepce), E.C.Tubb: Alfa Holdbázis (Az elszakadás), Michael Moorcock: Melnibonéi Elric, Frank Herbert: A Dűne gyermekei, Wayne Chapman: Karnevál, Fritz Leiber: Kard és Ördöngösség no meg a M.A.G.U.S.

N-LC-1

